

az időre, a mikor a történelmi multú gymnasium a maga teljességében ismét visszaálltattik.

De ezt már nem érhetette meg. Elszólítottott.

Korai távozását fájlalva tesszük fel az elismerés koszoruját barátunk sirjára.

Rédiger Géza

(1845—1905).

Szabédi pap volt. De hirtelen megszűnt szárnyalni. Már ifjúságában megénekelte a „Dalnok iskoláját“, s az ifjúság lelkesülten üdvözölte benne dalnokát. Érezte, hogy költői ihlet gyúlt lánggra benne. És nem csalódott. Az alkotások, melyek Rédigertől évek során napvilágot láttak, költeményei a szabadságról, a család és hazaszeregettről, a hol olvasták, visszhangra találtak és nevét ismerté tették.

Rédiger, mint pap is szép irodalmi emléket hagy hátra. Számos egyházi beszéde jelent meg folyóiratunkban, melynek mindig lelkes dolgozó társa volt; több tárczaszerű értékezése, melyekben elvont dolgokat a nagyobb közönség számára tárgyalt. És itt jelentek meg „Hitvirágai“, a nők számára irt gyönyörű imái, a melyekben a zsolozsmák hangja esendül meg; zoltárfordítások, remek husvétii éneke és vallásos költemények.

Mint a Kossuth és Petőfi korszak bámuloja, a politikai életben a nemzet teljes függetlenségeért küzdött. Ereiben két szabadságszerető nemzetnek, a magyarnak és lengyelnek vére forrt.

A haza szolgálatára hat ifjút nevelt.

Lelke lángol, de az életküzdelem viseli erejét s elszáll akkor, mikor épp az „Erdélyi Irodalmi Társaság“ költői működésére, taggá választással, felteszi a koszorút.

Babérral homlokán, távozik s könyhullatás közt.

PÉTERFI DÉNES.

Gyöngymondatok.

(Újkori írótól).

I g a z s á g. I g a z m o n d á s.

Rendszerre örökösen rendszer fog következni, s az igazság ismeretlen marad. *Chateaubriand.*

A ki egyenesen jár csalfaság nélkül s a mint kell, semmit sem tesz rejtve, s mindig fennen beszél. *Corneille T.*

Az igazságok haszna életünk két korszakában tűnik fel különösen: ifjúságunkban az oktatással, öregségünkben a vigasztalással. A közép életkor szenvedéseiben az igazságot téveszteni szoktuk.

Lambert örgrófné.

Az embert az teszi igazzá, ha szereti az erkölcsi rendszert és mindenben ahoz alkalmazkodik; valamint a bűnös azért nem olyan, mert nem kell az erkölcsi rendszer, s azt a maga óhajításaihoz szeretné alkalmazni. *Malebranche.*

I g é n y.

Sok hiúsult igény oka az, mert az emberek általában nagy igényűek; kik a véletlentől vagy az emberektől sokat várnak, legtöbbet fognak csalódní. Ennek okai: önhittség, kíváncsiság, restség.

Garve.

A ki mindig mérsékeltén vár, az az előnye van, hogy reményét a következés ritkán ezáfolja meg, — sőt néha váratlanul kedves eredmények lepik meg. *Kant.*

I g é r e t.

Az ígélet nagyon udvarias és úrias; a teljesítés pedig az a végrendeleti tény, mely beteg ítéletre mutat. *Shakespeare.*

Az ígélet annyi, mint önkötelezés; de gonoszra, tilosra ígerezni, értelem nélküli kérdés. Meggondolva tedd azért ígéretedet.

Feder.

A nagyokat ígérőknek legkevésbé kell hinni. Hiúság, hízélgés, hazugság: ismeretes dolgok. *Petrárka.*

Gyűjtötte: KISS MIHÁLY.